

2023/2175

18.10.2023

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2023/2175

af 7. juli 2023

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som nærmere præciserer kravene til risikotilbageholdelse for eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og administrationsselskaber

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 7, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre, at investorer og tilsynsmyndigheder forstår, hvordan en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse svarer til en af de tilbageholdelsesmuligheder, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2402, bør anvendelsen af en sådan form for tilbageholdelse og nærmere oplysninger herom offentliggøres i det endelige udbudsdokument, prospektet, transaktionsresuméet eller oversigten over securitiseringens vigtigste karakteristika.
- (2) Ved artikel 6, stk. 3, litra a)-e), i forordning (EU) 2017/2402 fastsættes der forskellige metoder til opfyldelse af kravet om risikotilbageholdelse i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1. For at harmonisere anvendelsen af kravet om risikotilbageholdelse og opnå en tilsvarende tilbageholdelse af en væsentlig nettoøkonomisk interesse i en securitisering er det nødvendigt at præcisere disse nærmere bestemmelser, herunder opfyldelse gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse. I et ABCP-program svarer en likviditetsfacilitet, der dækker 100 % af kreditrisikoen ved hver af de securitiserede eksponeringer, eller som udgør en first loss-position i forhold til securitiseringen, til at tilbageholde en nettoøkonomisk interesse i securitiseringen. Sådanne ABCP-programmer bør derfor anses for at være i overensstemmelse med kravet om risikotilbageholdelse i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra a) og d), i forordning (EU) 2017/2402.
- (3) Det syntetiske mer-spread er defineret i artikel 2, nr. 29), i forordning (EU) 2017/2402 som et beløb, der kontraktligt er afsat af det eksponeringsleverende institut til at afbøde tab. Det syntetiske mer-spread medfører derfor en eksponeringsværdi, der bør tages i betragtning ved målingen af den væsentlige nettoøkonomiske interesse ved indgåelsen. Derfor bør det syntetiske mer-spread anerkendes som en mulig form for overholdelse fra det eksponeringsleverende instituts side af kravet om risikotilbageholdelse, hvis dette syntetiske mer-spread opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2402, og hvis det pågældende syntetiske mer-spread er underlagt et kapitalkrav i overensstemmelse med den gældende tilsynsmæssige regulering.
- (4) Syntetiske mer-spreads kan afsættes på to forskellige måder. Den ene måde at give kreditforbedring til senior- eller mezzanintranchen. Den anden måde at give kreditforbedring til alle trancher, herunder first loss-tranchen. Hvis det syntetiske mer-spread kun giver kreditforbedring til senior- eller mezzanintrancherne, kan det ikke behandles som en first loss-tranche. Den tilbageholdende enhed bør derfor som minimum tilbageholde et minimumsbeløb i alle trancher for at overholde artikel 6, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2017/2402. Hvis det syntetiske mer-spread giver kreditforbedring til alle trancher, bør det syntetiske mer-spread svare til en first loss-tranche af den syntetiske securitisering og dermed anses for at være i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2017/2402.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35.

- (5) Det er nødvendigt at præcisere den økonomiske interesse, der skal tilbageholdes, når de underliggende eksponeringer i en securitisering omfatter kreditfaciliteters trukne og ikke-trukne beløb. Da kreditrisikoen bestemmes på grundlag af de trukne beløb, bør den nettoøkonomiske interesse kun måles under hensyntagen til disse beløb.
- (6) For at sikre løbende opfyldelse af tilbageholdelseskra­vet, når den nettoøkonomiske interesse tilbageholdes af den konsoliderede koncern, og den tilbageholdende enhed, der tilhører koncernen, ikke længere er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, er det nødvendigt at fastsætte, at en eller flere af de resterende enheder, der er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, bør påtage sig en eksponering mod securitiseringen.
- (7) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) 2017/2402 forbyder salg eller afdækning af den tilbageholdte økonomiske interesse, da dette ville fjerne den tilbageholdende enheds eksponering for kreditrisikoen ved de tilbageholdte securitiseringspositioner eller eksponeringer. Afdækning bør derfor kun være tilladt, hvis den afdækker den tilbageholdende enhed mod andre risici end kreditrisikoen ved de tilbageholdte securitiseringspositioner eller eksponeringer. Afdækning bør dog også være tilladt, hvis den foretages forud for securitiseringen som et legitimt og forsigtigt element i kreditgivning eller risikostyring og ikke skaber en differentiering til gavn for den tilbageholdende enhed mellem kreditrisikoen ved de tilbageholdte securitiseringspositioner eller eksponeringer og de securitiseringspositioner eller eksponeringer, der overføres til investorer. I securitiseringer, hvor den tilbageholdende enhed forpligter sig til at tilbageholde mere end den mindste væsentlige nettoøkonomiske interesse på 5 %, bør risikoafdækning heller ikke forbydes for tilbageholdt interesse ud over denne procentdel, forudsat at disse omstændigheder er angivet i det endelige udbudsdokument, prospektet, transaktionsresuméet eller oversigten over securitiseringens vigtigste karakteristika.
- (8) For at sikre løbende tilbageholdelse af den væsentlige nettoøkonomiske interesse, bør tilbageholdende enheder drage omsorg for, at der ikke i securitiseringsstrukturen er indlejret nogen mekanisme, i medfør af hvilken den tilbageholdte væsentlige nettoøkonomiske interesse målt ved indgåelsen aftager hurtigere end den overførte interesse. Af samme grund bør den tilbageholdte væsentlige nettoøkonomiske interesse ikke prioriteres med hensyn til pengestrømme for fortrinsvis at give anledning til tilbagebetalinger eller nedskrivninger på en måde, der ville reducere den tilbageholdte væsentlige nettoøkonomiske interesse til under 5 % af den løbende nominelle værdi af de trancher, der er solgt eller overført til investorer, eller af de securitiserede eksponeringer, eller under nettoværdien på 5 % i tilfælde af traditionelle NPE-securitiseringers misligholdte eksponeringer. Endvidere bør den kreditforbedring, der gives til den institution, som påtager sig eksponering mod en securitiseringsposition, ikke aftage uforholdsmæssigt set i forhold til tilbagebetalingsraten for de underliggende eksponeringer. Dette krav bør ikke forhindre, at den tilbageholdende enhed får vederlag på prioritetsbasis for tjenester, der leveres til securitiseringens enhed med særligt formål, forudsat at vederlagets størrelse fastsættes på armslængdevilkår, og at strukturen af dette vederlag ikke undergraver tilbageholdelseskra­vet.
- (9) Hvis hovedlåntageren har fuldt interessesammenfald med investoren, herunder i en situation, hvor securitiseringen udelukkende omfatter egenudstedte dækkede obligationer eller andre egenudstedte gældsinstrumenter, bør den enhed, der securitiserer disse instrumenter, ikke være forpligtet til at træffe yderligere foranstaltninger for at opfylde kravet om risikotilbageholdelse.
- (10) Artikel 8 i forordning (EU) 2017/2402 indeholder visse undtagelser fra forbuddet mod resecuritiseringer. Da tilbageholdelseskra­vene finder anvendelse på de to niveauer af de transaktioner, der indgår i en resecuritisering, er det nødvendigt at præcisere, hvordan disse transaktioner skal opfylde tilbageholdelseskra­vet. Som hovedregel bør de første securitiseringer af eksponeringer og transaktionens andet »ompakke­de« niveau behandles hver for sig med henblik på at opfylde kravet om risikotilbageholdelse. Der bør derfor være en forpligtelse til at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse på hvert af disse niveauer. Det samme bør gælde for transaktioner med mere end én underliggende securitisering som f.eks. andre ABCP-programmer end dem, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2402. Det er imidlertid muligt, at securitiseringens eksponeringsleverende institut, der handler som tilbageholdende enhed, securitiserer positioner, som det havde tilbageholdt ud over minimumskra­vet til tilbageholdelse på det første niveau af en securitisering. I så fald bør det pågældende eksponeringsleverende institut ikke være forpligtet til at tilbageholde en yderligere interesse på gensecuritiseringsniveau, forudsat at der ikke tilføjes andre eksponeringer eller positioner til resecuritiseringens underliggende pulje. I disse tilfælde bør resecuritiseringen blot betragtes som den anden del af den samme transaktion, som ikke ville ændre securitiseringens økonomiske grundlag væsentligt. Den oprindelige tilbageholdelse på securitiseringsniveau bør således være tilstrækkelig til at opfylde formålet med kravet om risikotilbageholdelse. Endelig bør en ny trancheopdeling foretaget af securitiseringens eksponeringsleverende institut i en securitiseringsposition til sammenhængende trancher ikke i sig selv betragtes som en gensecuritisering med henblik på tilbageholdelseskra­vet.

- (11) Kravene til udvælgelse af aktiver i artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 er en integreret del af rammen for risikotilbageholdelse. Hvis de eksponeringsleverende institutter kunne udvælge aktiver til at securitisere porteføljer af dårligere kreditkvalitet, og navnlig uden investorernes eller de potentielle investors viden, ville formålet med og effektiviteten af risikotilbageholdelsen i forhold til at stemme overens med eksponeringsleverende institutters og investors interesser blive alvorligt undergravet. I dette scenario ville det eksponeringsleverende institut ganske vist anvende securitiseringen til at afvikle risikofyldte aktiver, men investorerne ville blive vildledt til at forlade sig på, at det eksponeringsleverende institut tilbageholder en del af risikoen som bevis for en passende afstemning af interesser. For at undgå et sådant scenario og skabe retssikkerhed og tryghed er det nødvendigt at fastsætte kriterier, som eksponeringsleverende institutter kan forlade sig på for at sikre overholdelse af artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402. Desuden bør der også fastsættes kriterier for, hvad »sammenlignelige aktiver« er. Securitiseringer, hvor den sammenligning, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402, ikke er mulig, fordi alle sammenlignelige aktiver blev overført til SSPE'en, bør anses for at opfylde kravene i nævnte stykke, forudsat at det forhold, at en sådan sammenligning ikke er mulig, offentliggøres i det endelige udbudsdokument, prospektet, transaktionsresuméet eller oversigten over securitiseringens vigtigste karakteristika.
- (12) Hvis der er indledt insolvensbehandling af den tilbageholdende enhed, eller hvis den tilbageholdende enhed ikke kan fortsætte med at fungere i denne egenskab af årsager, der ligger uden for dens kontrol eller aktionærernes kontrol, bør det være muligt for en anden juridisk enhed, der overholder artikel 6 i forordning (EU) 2017/2402, at tilbageholde den resterende tilbageholdte væsentlige nettoøkonomiske interesse, således at interessesammenfaldet fortsat opretholdes.
- (13) I henhold til artikel 6, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning (EU) 2017/2402 kan kun administrationsselskaber, der kan påvise, at de har ekspertise i at administrere eksponeringer af samme art som de securitiserede eksponeringer, fungere som tilbageholdende enheder i en traditionel NPE-securitisering. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte de kriterier, som administrationsselskaberne bør opfylde for at kunne påvise, at de har den nødvendige ekspertise i at administrere eksponeringer, der svarer til de securitiserede eksponeringer.
- (14) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 625/2014 ⁽²⁾ supplerer bestemmelserne om risikotilbageholdelse i artikel 405 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽³⁾ for kreditinstitutter og investerings-selskaber. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 ⁽⁴⁾ ændrede forordning (EU) nr. 575/2013 ved at lade femte del og dermed artikel 405 i nævnte forordning udgå. De krav om risikotilbageholdelse, der var fastsat i artikel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013, er nu fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2017/2402. Delegeret forordning (EU) nr. 625/2014 bør derfor ophæves, jf. dog artikel 43, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2402.
- (15) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet i tæt samarbejde med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, og som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (16) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁵⁾ —

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 625/2014 af 13. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præciseringen af kravene til investorinstitutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og eksponeringsleverende institutter i forbindelse med eksponeringer mod overført kreditrisiko (EUT L 174 af 13.6.2014, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »syntetisk form for tilbageholdelse«: tilbageholdelse af væsentlig nettoøkonomisk interesse gennem anvendelsen af derivater
- b) »betinget form for tilbageholdelse«: tilbageholdelse af en væsentlig nettoøkonomisk interesse gennem anvendelsen af kreditstøtte, der sikrer øjeblikkelig håndhævelse af tilbageholdelsen, herunder gennem garantier, kredittilsagn eller lignende former for kreditstøtte.

Artikel 2

Enheder, som tilbageholder en væsentlig nettoøkonomisk interesse

1. Kravet i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) 2017/2402 om, at den tilbageholdte væsentlige nettoøkonomiske interesse ikke må opdeles mellem forskellige typer af tilbageholdende enheder, skal opfyldes af en eller flere af følgende:

- a) det eller de eksponeringsleverende institutter
- b) det eller de organiserende institutter
- c) den eller de oprindelige långivere
- d) administrationsselskabet eller administrationsselskaberne i en traditionel NPE-securitisering, forudsat at de opfylder kravet om ekspertise, jf. denne forordnings artikel 19.

2. Hvis mere end ét eksponeringsleverende institut kan opfylde tilbageholdelseskravet, skal hvert eksponeringsleverende institut opfylde dette krav pro rata i forhold til de securitiserede eksponeringer, for hvilke det er det eksponeringsleverende institut.

3. Hvis mere end én oprindelig långiver kan opfylde tilbageholdelseskravet, skal hver oprindelig långiver opfylde dette krav pro rata i forhold til de securitiserede eksponeringer, for hvilke vedkommende er den oprindelige långiver.

4. Uanset stk. 2 og 3 kan tilbageholdelseskravet opfyldes fuldt ud af et enkelt eksponeringsleverende institut eller en enkelt oprindelig långiver, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver har etableret og forvalter ABCP-programmet (ABCP = asset-backed commercial paper) eller anden securitisering.
- b) Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver har etableret ABCP-programmet eller anden securitisering og har bidraget med over 50 % af de samlede securitiserede eksponeringer målt ved nominel værdi ved indgåelsen.

5. Hvis mere end ét organiserende institut kan opfylde tilbageholdelseskravet, skal tilbageholdelseskravet opfyldes af enten:

- a) det organiserende institut, hvis økonomiske interesse er mest i overensstemmelse med investors interesser som aftalt af alle involverede organiserende institutter på grundlag af objektive kriterier, herunder alle følgende:
 - i) transaktionens gebyrstruktur
 - ii) det organiserende instituts deltagelse i oprettelsen og forvaltningen af ABCP-programmet eller anden securitisering og
 - iii) eksponeringen for kreditrisikoen ved securitiseringerne, eller
- b) hvert organiserende institut i forhold til det samlede antal organiserende institutter.

6. Hvis mere end ét administrationsselskab kan opfylde tilbageholdelseskravet, skal tilbageholdelseskravet opfyldes af enten:

- a) administrationsselskabet med den overvejende økonomiske interesse i en vellykket omlægning af eksponeringerne i forbindelse med den traditionelle NPE-securitisering som aftalt af alle involverede administrationsselskaber på grundlag af objektive kriterier, herunder transaktionens gebyrstruktur og administrationsselskabets tilgængelige ressourcer og ekspertise til at administrere eksponeringernes omlægningssproces eller
- b) hvert administrationsselskab pro rata i forhold til de securitiserede eksponeringer, som det administrerer, og som beregnes som summen af nettoværdien af de securitiserede eksponeringer, der kan betegnes som misligholdte eksponeringer, og af den nominelle værdi af de ikkemisligholdte securitiserede eksponeringer.

7. En enhed anses ikke for at være etableret eller blive drevet udelukkende med henblik på securitisering af eksponeringer som omhandlet i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/2402, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

- a) Enheden har en strategi og kapacitet til at opfylde betalingsforpligtelser, der er i overensstemmelse med en bredere forretningsmodel, og som indebærer materiel støtte fra kapital, aktiver, gebyrer eller andre indtægtskilder, i kraft af hvilken enheden ikke er afhængig af de eksponeringer, der skal securitiseres, af interesser, der tilbageholdes eller foreslås tilbageholdt i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) 2017/2402, eller af tilsvarende indtægter fra sådanne eksponeringer og interesser som eneste eller fremherskende indtægtskilde.
- b) Medlemmerne af ledelsesorganet har den nødvendige erfaring til at sætte enheden i stand til at forfølge den etablerede forretningsstrategi samt passende ordninger for virksomhedsledelse.

Artikel 3

Opfyldelse af tilbageholdelseskravet gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse

1. Opfyldelsen af tilbageholdelseskravet på en måde, der svarer til en af mulighederne i artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2402 gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse, skal opfylde alle følgende betingelser:

- a) Det tilbageholdte beløb svarer mindst til det beløb, der kræves under den mulighed, som den syntetiske eller betingede form for tilbageholdelse svarer til.
- b) Den tilbageholdende enhed har i det endelige udbudsdokument, prospekt, transaktionsresumé eller overblik over de vigtigste karakteristika ved securitiseringen udtrykkeligt oplyst, at det løbende vil tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse i securitiseringen gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse.

Med henblik på litra b) skal den tilbageholdende enhed i det endelige udbudsdokument, prospekt, transaktionsresumé eller oversigt over securitiseringens vigtigste karakteristika give alle oplysninger om den relevante syntetiske eller betingede form for tilbageholdelse, herunder den metode, der er anvendt til at bestemme den væsentlige nettointeresse, der tilbageholdes, og en redegørelse for, hvilken af mulighederne i artikel 6, stk. 3, litra a)-e), i forordning (EU) 2017/2402 tilbageholdelsen svarer til.

2. Hvis en enhed, som ikke er et institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1) og 4), i direktiv 2009/138/EF, tilbageholder en økonomisk interesse gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse, skal der stilles fuld sikkerhed i kontanter for den tilbageholdte interesse, som skal besiddes i henhold til ordninger som omhandlet i artikel 16, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁹⁾.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

*Artikel 4***Tilbageholdelse svarende til mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne**

Den tilbageholdelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2017/2402 (vertikal del), skal opfyldes ved en af følgende metoder:

- a) direkte tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne
- b) tilbageholdelse af en eksponering, som eksponerer indehaveren for kreditrisikoen ved hver udstedt tranche af en securitiseringstransaktion pro rata på mindst 5 % af den samlede nominelle værdi af hver af de udstedte trancher
- c) tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de securitiserede eksponeringer, forudsat at den tilbageholdte kreditrisiko er sidestillet med eller underordnet den securitiserede kreditrisiko vedrørende de samme eksponeringer
- d) tilvejebringelse af en likviditetsfacilitet inden for rammerne af et ABCP-program, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Likviditetsfaciliteten dækker 100 % af den andel af kreditrisikoen ved securitiseringstransaktionens securitiserede eksponeringer, der finansieres af ABCP-programmet.
 - ii) Likviditetsfaciliteten dækker kreditrisikoen, så længe den tilbageholdende enhed skal tilbageholde den væsentlige nettoøkonomiske interesse.
 - iii) Likviditetsfaciliteten udbydes af det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver i forbindelse med securitiseringstransaktionen.
 - iv) Investorerne har fået adgang til oplysninger i den første offentliggørelse, som sætter dem i stand til at kontrollere, at nr. i), ii) og iii) overholdes.

*Artikel 5***Tilbageholdelse af det eksponeringsleverende instituts interesse i en revolverende securitisering eller securitisering af revolverende eksponeringer**

Tilbageholdelse af det eksponeringsleverende instituts interesse på mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de securitiserede eksponeringer som omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2017/2402 anses kun for opfyldt, hvis den tilbageholdte kreditrisiko ved sådanne eksponeringer er sidestillet med eller underordnet den securitiserede kreditrisiko vedrørende de samme eksponeringer.

*Artikel 6***Tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte eksponeringer svarende til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi**

1. Puljen af mindst 100 potentielt securitiserede eksponeringer, fra hvilken de tilbageholdte ikke-securitiserede og securitiserede eksponeringer skal udvælges tilfældigt, jf. artikel 6, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2017/2402, skal være tilstrækkelig bredt sammensat, så en uforholdsmæssig stor koncentration af den tilbageholdte interesse undgås.
2. Ved udvælgelsen af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 1, skal de tilbageholdende enheder tage hensyn til kvantitative og kvalitative faktorer, der er relevante for typen af securitiserede eksponeringer, for at sikre, at forskellen mellem ikke-securitiserede og securitiserede eksponeringer er tilfældig. Med henblik herpå og, hvis det er relevant, skal tilbageholdende enheder tage hensyn til følgende faktorer ved udvælgelse af eksponeringer:
 - a) tidspunktet for lånets indgåelse (årgang)

- b) typen af securitiserede eksponeringer
- c) den geografiske placering
- d) indgåelsesdatoen
- e) forfaldsdato
- f) belåningsprocent
- g) type sikkerhedsstillelse
- h) branche
- i) den udestående lånebalance
- j) enhver anden faktor, som den tilbageholdende enhed anser for relevant.

3. Tilbageholdende enheder må ikke udvælge forskellige enkelteksponeringer på forskellige tidspunkter, undtagen hvis det kan være nødvendigt for at opfylde tilbageholdelseskravet i forbindelse med en securitisering, hvor de securitiserede eksponeringer svinger over tid, hvad enten dette skyldes tilføjelsen af nye eksponeringer til securitiseringen eller ændringer i de enkelte securitiserede eksponeringers niveau.

4. Hvis den tilbageholdende enhed er securitiseringens administrationsselskab, må den udvælgelse, der foretages i overensstemmelse med denne artikel, ikke føre til en forringelse af de forvaltningsstandarder, som den tilbageholdende enhed anvender på de overførte eksponeringer i forhold til de tilbageholdte eksponeringer.

Artikel 7

Tilbageholdelse af first loss-tranchen

1. Tilbageholdelsen af first loss-tranchen, jf. artikel 6, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2017/2402, skal opfyldes en af følgende metoder:

- a) besiddelse af enten balanceførte eller ikke-balanceførte positioner
- b) besiddelse af en eksponering ved hjælp af en betinget form for tilbageholdelse eller en likviditetsfacilitet — inden for rammerne af et ABCP-program — som opfylder alle følgende kriterier:
 - i) Eksponeringen dækker mindst 5 % af den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer.
 - ii) Eksponeringen udgør en first loss-position i forhold til securitiseringen.
 - iii) Eksponeringen dækker kreditrisikoen i hele tilbageholdelsesforpligtelsens løbetid.
 - iv) Eksponeringen tilvejebringes af den tilbageholdende enhed.
 - v) Investorerne har i den første offentliggørelse fået adgang til alle oplysninger, der er nødvendige til at sætte dem i stand til at kontrollere, at nr. i)-iv) overholdes.
- c) overkollateralisering, jf. artikel 242, nr. 9), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis denne overkollateralisering fungerer som en first loss-position på mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi.

2. Hvis first loss-tranchen overstiger 5 % af den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer, kan den tilbageholdende enhed kun at tilbageholde en pro rata-andel af en sådan first loss-tranche, forudsat at denne andel svarer til mindst 5 % af den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer.

Artikel 8

Tilbageholdelse af en first loss-eksponering på mindst 5 % af hver securitiseret eksponering

1. Tilbageholdelsen af en first loss-eksponering på niveauet for hver securitiseret eksponering, jf. artikel 6, stk. 3, litra e), i forordning (EU) 2017/2402, anses kun for at være opfyldt, hvis den tilbageholdte kreditrisiko er underordnet den kreditrisiko, der er securitiseret i forbindelse med de samme eksponeringer.

2. Uanset stk. 1 kan tilbageholdelse af en first loss-eksponering på niveauet for hver securitiseret eksponering, jf. artikel 6, stk. 3, litra e), i forordning (EU) 2017/2402, også opfyldes ved, at det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver sælger de underliggende eksponeringer til en nedsat værdi, hvis hver af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Størrelsen af nedslaget udgør mindst 5 % af den nominelle værdi af hver eksponering.
- b) Salgsbeløbet efter nedslag kan kun tilbagebetales til det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver, såfremt salgsbeløbet efter nedslag ikke absorberes af tab knyttet til kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer.

Artikel 9

Anvendelse af tilbageholdelsesmulighederne på traditionelle NPE-securitiseringer

1. I tilfælde af NPE-securitiseringer, jf. artikel 6, stk. 3a, i forordning (EU) 2017/2402, med henblik på at anvende nærværende forordnings artikel 4, litra a), og artikel 5-8 på andelen af misligholdte eksponeringer i en securitiserings pulje af underliggende eksponeringer skal enhver henvisning til den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer forstås som en henvisning til nettoværdien af de misligholdte eksponeringer.

2. Med henblik på denne forordnings artikel 6 beregnes nettoværdien af de tilbageholdte misligholdte eksponeringer ved anvendelse af samme beløb som den ikkerefunderbare købsprisrabat, som ville være blevet anvendt, hvis de tilbageholdte misligholdte eksponeringer var blevet securitiseret.

3. Med henblik på denne forordnings artikel 4, litra a), artikel 5 og artikel 8 beregnes nettoværdien af den tilbageholdte del af de misligholdte eksponeringer ved anvendelse af samme procentdel af den ikkerefunderbare købsprisrabat, som gælder for den del, der ikke er tilbageholdt.

4. Hvis den ikkerefunderbare købsprisrabat, jf. artikel 6, stk. 3a, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/2402, er blevet aftalt for puljen af underliggende misligholdte eksponeringer eller for en delpulje, beregnes nettoværdien af individuelle securitiserede misligholdte eksponeringer i puljen eller delpuljen, alt efter hvad der er relevant, ved at anvende en tilsvarende andel af den ikkerefunderbare købsprisrabat på hver af de misligholdte securitiserede eksponeringer i forhold til deres nominelle værdi eller, hvis det er relevant, deres udestående værdi på tidspunktet for indgåelsen.

5. Hvis den ikkerefunderbare købsprisrabat omfatter differencen mellem den nominelle værdi af en eller flere trancher i en NPE-securitisering, som det eksponeringsleverende institut har garanteret med henblik på efterfølgende salg, og den pris, til hvilken denne tranche eller disse trancher første gang sælges til utilknyttede tredjeparter, jf. artikel 6, stk. 3a, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/2402, tages denne difference i betragtning ved beregningen af nettoværdien af individuelle securitiserede misligholdte eksponeringer ved at anvende en tilsvarende andel af differencen på hver af de misligholdte securitiserede eksponeringer i forhold til deres nominelle værdi.

Artikel 10

Måling af omfanget af tilbageholdelsen

1. Ved måling af omfanget af tilbageholdelsen af den nettoøkonomiske interesse anvendes følgende kriterier:

- a) Indgåelsen er det tidspunkt, hvor eksponeringerne første gang blev securitiseret, hvilket er en af følgende:
 - i) datoen for udstedelsen af værdipapirer
 - ii) datoen for undertegnelsen af aftalen om kreditrisikoafdækning
 - iii) datoen for aftalen om en refunderbar købsprisrabat.

- b) Hvis beregningen af omfanget af tilbageholdelse er baseret på nominelle værdier, tages anskaffelsesprisen for aktiver ikke i betragtning ved denne beregning.
 - c) Optrævede finansieringsafgifter og andre gebyrindtægter, der er modtaget i forbindelse med de securitiserede eksponeringer i en traditionel securitisering, fratrukket omkostninger og udgifter (traditionelt mer-spread), tages ikke i betragtning ved målingen af det tilbageholdende instituts nettoøkonomiske interesse.
 - d) Hvis det eksponeringsleverende institut fungerer som den tilbageholdende enhed for securitiseringen og anvender den tilbageholdelsesmulighed, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2017/2402, og hvis eksponeringsværdien af det syntetiske mer-spread, der giver kreditforbedring for alle trancher af den syntetiske securitisering og tjener som first loss-beskyttelse, er omfattet af kapitalkrav i overensstemmelse med den tilsynsmæssige regulering, der gælder for det eksponeringsleverende institut, kan det eksponeringsleverende institut tage eksponeringsværdien af det syntetiske mer-spread i betragtning ved beregning af den væsentlige nettoøkonomiske interesse i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 ved at behandle eksponeringsværdien af det syntetiske mer-spread som tilbageholdelse af first loss-tranchen som supplement til en eventuel faktisk tilbageholdelse af first loss-tranchen.
 - e) Tilbageholdelsesmuligheden og metoden, som benyttes til at beregne den nettoøkonomiske interesse, må ikke ændres i løbet af securitiseringens løbetid, medmindre sådanne ændringer er nødvendige som følge af ekstraordinære omstændigheder og ikke benyttes til at nedbringe det beløb, som modsvarer den nettoøkonomiske interesse.
2. Den tilbageholdende enhed er ikke forpligtet til løbende at supplere eller justere sin tilbageholdte interesse til mindst 5 %, når tab realiseres på dets eksponeringer eller henføres til dets tilbageholdte positioner.

Artikel 11

Måling af den væsentlige nettoøkonomiske interesse, der skal tilbageholdes for eksponeringer i form af kreditfaciliteters trukne og ikke-trukne beløb

Beregningen af den nettoøkonomiske interesse, der skal tilbageholdes for kreditfaciliteter, herunder kreditkort, baseres udelukkende på beløb, som allerede er trukne, realiserede eller modtagne, og justeres løbende med ændringer i disse beløb.

Artikel 12

Forbud mod afdækning eller salg af den tilbageholdte interesse

1. Forpligtelsen i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) 2017/2402 til løbende at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse i securitiseringen anses kun for at være opfyldt, hvis begge følgende betingelser er opfyldt under hensyntagen til transaktionens økonomiske substans:
- a) Den tilbageholdte væsentlige nettoøkonomiske interesse er ikke omfattet af kreditrisikoreduktion eller afdækning af hverken de tilbageholdte securitiseringsspositioner eller de tilbageholdte eksponeringer.
 - b) Den tilbageholdende enhed sælger ikke, overdrager ikke eller giver på anden måde afkald på alle eller en del af de rettigheder, fordele eller forpligtelser, der følger af den tilbageholdte nettoøkonomiske interesse.

Uanset litra a) kan den tilbageholdende enhed afdække den økonomiske nettointereste, hvis afdækningen ikke er mod kreditrisikoen ved hverken de tilbageholdte securitiseringsspositioner eller de tilbageholdte eksponeringer.

2. Den tilbageholdende enhed kan anvende tilbageholdte eksponeringer eller securitiseringsspositioner som sikkerhed for sikker finansiering, herunder, hvis det er relevant, finansieringsordninger, der indebærer salg, overførsel eller anden overdragelse af alle eller en del af de rettigheder, fordele eller forpligtelser, der følger af den tilbageholdte nettoøkonomiske interesse, forudsat at en sådan anvendelse som sikkerhed ikke overfører eksponeringen for kreditrisikoen ved disse tilbageholdte eksponeringer eller securitiseringsspositioner til tredjepart.

3. Stk. 1, litra b), finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:
 - a) i tilfælde af den tilbageholdende enheds insolvens
 - b) hvis den tilbageholdende enhed af retlige årsager, der ligger uden for dens kontrol og uden for aktionærernes kontrol, ikke kan fortsætte med at fungere som tilbageholdende enhed
 - c) i tilfælde af tilbageholdelse på konsolideret niveau, jf. artikel 14.

Artikel 13

Transaktioner, for hvilke tilbageholdelseskravet ikke finder anvendelse, jf. artikel 6, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2402

Transaktioner, for hvilke tilbageholdelseskravet ikke finder anvendelse, jf. artikel 6, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2402, omfatter securitiseringspositioner i korrelationshandelsporteføljen, som enten er referenceinstrumenter, jf. artikel 338, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, eller som vil kunne henregnes til korrelationshandelsporteføljen.

Artikel 14

Tilbageholdelse på konsolideret niveau

Blandede finansielle holdingselskaber, jf. artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽⁷⁾, moderinstitutter eller finansielle holdingselskaber, der er etableret i Unionen, og som opfylder kravene i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2402 på grundlag af deres konsoliderede situation, jf. nævnte artikels stk. 4, skal, såfremt den tilbageholdende enhed ikke længere er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, sikre, at en eller flere af de resterende enheder, der er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, opfylder tilbageholdelseskravet.

Artikel 15

Krav vedrørende fordeling af pengestrømme og tab på den tilbageholdte interesse og vedrørende gebyrer, der skal betales til den tilbageholdende enhed

1. Tilbageholdende enheder må ikke anvende ordninger eller indlejrede mekanismer i securitiseringen, i medfør af hvilken den tilbageholdte interesse ved indgåelse ville aftage hurtigere end den overførte interesse. Ved fordelingen af pengestrømme må den tilbageholdte interesse ikke prioriteres til fortrinsvis at give anledning til tilbagebetalinger eller nedskrivninger forud for den overførte interesse.

Det er tilladt at nedskrive den tilbageholdte interesse via fordeling af pengestrømme i overensstemmelse med første afsnit eller gennem fordeling af tab, der reelt reducerer omfanget af tilbageholdelse over tid.

2. Med henblik på stk. 1 anses ordninger vedrørende eventuelle gebyrer, enten faste eller betingede af omfanget eller resultaterne af de securitiserede eksponeringer eller udviklingen i relevante markedsbenchmarks, som skal betales til den tilbageholdende enhed på prioritetsbasis for at betale den tilbageholdende enhed for tjenester leveret til securitiseringen, kun for at være i overensstemmelse med kravene vedrørende den tilbageholdte interesse fastsat i nævnte stykke, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Gebyrernes størrelse fastsættes på armlængdevilkår under hensyntagen til sammenlignelige transaktioner på markedet.
- b) Gebyrerne er struktureret som et vederlag for leveringen af tjenesten og skaber ikke et privilegeret krav i securitiserings-pengestrømmen, som reelt reducerer den tilbageholdte interesse hurtigere end den overførte interesse.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

Med henblik på litra a) skal gebyrernes størrelse i mangel af sammenlignelige transaktioner på det relevante marked være i overensstemmelse med kravet om, at disse gebyrer skal fastsættes på armslængdevilkår, hvis disse gebyrer fastsættes på grundlag af gebyrer, der skal betales i forbindelse med lignende transaktioner på andre markeder, eller fastsættes ved hjælp af værdiansættelsesparametre, der tager behørigt hensyn til typen af securitisering og den tjeneste, der leveres.

Betingelserne i første afsnit, litra a) og b), anses ikke for at være opfyldt, når gebyrerne er garanteret eller skal betales på forhånd i en hvilken som helst form, helt eller delvist, inden den tjeneste, der leveres efter afslutningen, leveres, og den faktiske væsentlige nettoøkonomiske interesse efter fradrag af gebyrerne er lavere end den mindste nettoøkonomiske interesse, der kræves i henhold til den tilbageholdelsesmulighed, der er valgt blandt valgmulighederne i artikel 6, stk. 3, litra a)-e), i forordning (EU) 2017/2402.

Artikel 16

Opfyldelse af tilbageholdelseskravet i securitiseringer af egenudstedte gældsinstrumenter

Hvis en enhed securitiserer sine egenudstedte gældsinstrumenter, herunder dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 ^(*), og securitiseringens underliggende eksponeringer udelukkende omfatter disse egenudstedte gældsinstrumenter, anses tilbageholdelseskravet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2402 for at være opfyldt.

Artikel 17

Tilbageholdelseskrav i resecuritiseringer

1. For resecuritiseringer, der er tilladt i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2017/2402, tilbageholder en tilbageholdende enhed den væsentlige nettoøkonomiske interesse i forhold til hvert af de respektive transaktionsniveauer.
2. Uanset stk. 1 er det eksponeringsleverende institut for en resecuritisering ikke forpligtet til at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse på transaktionsniveau for resecuritiseringen, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Det eksponeringsleverende institut for resecuritiseringen er også det eksponeringsleverende institut og den tilbageholdende enhed for den underliggende securitisering.
 - b) Resecuritiseringen har sikkerhed i en pulje af eksponeringer, der udelukkende omfatter eksponeringer eller positioner, som det eksponeringsleverende institut tilbageholder i den underliggende securitisering ud over den krævede minimumsnettoøkonomiske interesse forud for datoen for resecuritiseringens indgåelse.
 - c) Der er ingen manglende løbetidsmatch mellem de underliggende securitiseringspositioner eller eksponeringer og resecuritiseringen.
3. Med henblik på stk. 1 og 2 udgør en ny trancheopdeling af en udstedt tranche foretaget af securitiseringens eksponeringsleverende institut til sammenhængende trancher ikke en resecuritisering.

Artikel 18

Aktiver overført til SSPE'en

1. Med henblik på artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 anses aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance, som ifølge dokumentationen for securitiseringen opfylder anerkendelseskriterierne, for at være sammenlignelige med de aktiver, der skal overføres til SSPE'en, hvis begge følgende betingelser på tidspunktet for udvælgelsen af aktiverne er opfyldt:
 - a) De forventede resultater af både de aktiver, der fortsat skal være opført på balancen, og de aktiver, der skal overføres, bestemmes af faktorer, der svarer til hinanden.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer, om offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).

- b) På grundlag af indikationer, herunder tidligere resultater og relevante modeller, kan det med rimelighed forventes, at resultaterne af de aktiver, der fortsat skal være opført på balancen, ikke vil være væsentligt bedre i den periode, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402, end resultaterne for de aktiver, der skal overføres.

2. Ved vurderingen af, om det eksponeringsleverende institut har overholdt artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402, skal der tages hensyn til, om det eksponeringsleverende institut har truffet foranstaltninger til at overholde nævnte artikel, og navnlig om det eksponeringsleverende institut har indført interne politikker, procedurer og kontroller for at forhindre systematisk eller forsætlig udvælgelse med henblik på securitisering af aktiver med en ringere gennemsnitlig kreditkvalitet end sammenlignelige aktiver, der forbliver på dets balance.

3. Et eksponeringsleverende institut anses for at have overholdt artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402, hvis der efter securitiseringen ikke er nogen eksponeringer tilbage på det eksponeringsleverende instituts balance, som er sammenlignelige med de securitiserede eksponeringer, bortset fra de eksponeringer, som det eksponeringsleverende institut allerede kontraktligt har forpligtet sig til at securitisere, og forudsat at dette forhold er blevet klart meddelt investorerne.

Artikel 19

Krav om ekspertise til traditionelle NPE-securitiseringers administrationsselskab

1. I tilfælde af traditionelle NPE-securitiseringer anses administrationsselskaber for at have ekspertise i at administrere eksponeringer af samme art som de securitiserede eksponeringer, jf. artikel 6, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning (EU) 2017/2402, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Medlemmerne af administrationsselskabets ledelsesorgan og de ledende medarbejdere, som ikke er medlemmer af ledelsesorganet, og som er ansvarlige for at administrere eksponeringer af samme art, har tilstrækkelig viden og færdigheder med hensyn til at administrere sådanne eksponeringer.
- b) Administrationsselskabets eller dets konsoliderede koncerns aktiviteter i regnskabs- eller tilsynsøjemed har omfattet administration af eksponeringer af samme art som de securitiserede i mindst fem år forud for datoen for securitiseringen.
- c) Alle følgende punkter er overholdt:
 - i) Mindst to af medlemmerne af administrationsselskabets ledelsesorgan har mindst fem års relevant erhvervs erfaring med at administrere eksponeringer af samme art som de securitiserede på personligt niveau.
 - ii) Ledende medarbejdere, som ikke er medlemmer af ledelsesorganet, og som er ansvarlige for administrationsselskabets administration af misligholdte eksponeringer, har mindst fem års relevant erhvervs erfaring med at administrere sådanne eksponeringer på personligt niveau.
 - iii) Administrationsselskabets administrationsfunktion understøttes af et backup-administrationsselskab, der opfylder kravet i litra b).

2. Administrationsselskaberne skal dokumentere og oplyse om deres erhvervs erfaring tilstrækkeligt detaljeret til, at institutionelle investorer kan opfylde deres due diligence-forpligtelser i henhold til artikel 5 i forordning (EU) 2017/2402, samtidig med at de gældende fortrolighedskrav overholdes.

Artikel 20

Ophævelse

Delegeret forordning (EU) nr. 625/2014 ophæves, jf. dog artikel 43, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2402.

*Artikel 21***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
